



Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio CXLII. Argumentum. Declaratur, quid sit Acedia? Quæ, & quot ejus filiæ? Quæ, & quot damna ex ea procedant, potissimùm in animarum Pastoribus? Quæ remedia adhibenda contra hoc vitium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

DECISIO CXLII.

ARGUMENTUM.

Declaratur, Quid sit Accidia? Quæ, & quot ejus filia? Quæ, & quot damna ex ea procedant, potissimum in animarum Pastoribus? Quæ remedia adhibenda contra hoc vitium?

SUMMARIUM.

1. Accidia unde dicta.
2. Ejus definitiones plures.
3. Accidia filia sex, & quæ?
4. Accidia vitium est oppositum Charitati. Et cur?
5. Accidia præcipue grassatur in Parochis.
6. Diabolus quale thema dedit Clerico prædicaturo in Synodo?
7. Quæ remedia medium quale?
8. Exempla famulantium Deo cum fervore.

Dixere studiosi nostri, Accidiam, seu Acediam derivari ab *A*, id est sine, & *Cedia* verbo græco, id est solitudine, quasi sine solitudine: vel ab *Acero*, seu *Acredine* juxta illud Prov. 10. 26. Sicut acrum dentibus, & fumus oculis, sic piger his, qui miserunt eum in via. Videlicet, sicut acrum infert nocumentum dentibus, sic accidia causat spirituale nocumentum animæ, id est acedinem quandam, ex qua tædet animam boni spiritualis, tanquam difficilis. Alenf. part. 2. q. 157. membr. 1. & Eminens. Cardin. de Lauræa in 3. lib. sentent. tom. 4. disput. 14. num. 103. & seqq. ubi num. 106. refert plures definitiones Accidia, ex SS. Patribus collectas, nempe quod sit Tristitia aggravans mentem, qua quis bonum inchoatum sustidit. Ex S. Joan. Damasceno lib. 2. Vel Torpor mentis, bonum inchoare negligentis. Ex Richardo de S. Victor. Vel quod sit Dissidentia implendi mandata ex Alenf. ubi sup. membr. 2. Et potest esse vel in parte sensitiva, & non est peccatum; vel in parte rationali, & tunc vel procedit ex malo corporali, & pariter non est peccatum, vel ex bono spirituali, & in hoc casu est peccatum, ut luculenter explicat Eminens. Cardin. de Lauræa dict. disput. 14. art. 6. num. 123. & 124.

Sex autem sunt ejus filia. Desperatio consequendi finem supremum. Pusillanimitas in exequendis Divinis consiliis. Torpor in adimplendis præceptis. Malitia, odio habendo bona spiritualia. Rancor, fastidiendo Superiores, & Religiosos. Evagatio mentis, se indevote gerendo in his, quæ spectant ad Deum. Cardin. Toletus lib. 8. cap. 80. Reginaldus lib. 17. num. 109. & Layman. lib. 2. tract. 3. cap. 9.

Damna sunt plurima, & ea omnia, quæ proveniunt ex otio, relata a SS. Patribus apud eundem Eminens. Cardin. de Lauræa dict. disput. 14. art. 6. num. 118. & seqq. ubi firmat, quod Accidia, quamvis opponatur Spei, & patientiæ, specialius tamen sit vitium oppositum charitati, quæ reddit facilia omnia difficilia; nam nihil Amanti difficile; sed Accidia econtra facilia apprehendere facit, ut difficilia. In Parochis vero, & animarum Pastoribus miserrime grassatur; ex eorum enim ignavia sequuntur perditiones Animarum, quas nec Verbo Dei erudiunt, nec Sacramentis pascunt, neque exemplo communiunt. Ideo Sacerdoti prædicaturo in Synodo diabolus dedit thema, ut gratias ageret toti Clero ob Accidiam, ex qua ipse lucrabatur infinitas animas, ut refert Cantipraten. lib. 1. cap. 20. & Paul. Segneri in Christian. instruct. part. 1. form. 14. num. 5.

Remedia plurima adducta fuere, quorum præcipuum, & cæteris efficacius est, considerare, cui servitur? Id est Deo; qui dignus est infinito obsequio, & qui liberalissime remunerat sibi servientes. Hinc omnes boni famulati sunt ei cum fervore, & absque Accidia. Israelitis dictum fuit, ut agnum comederent festinanter: Exod. 12. 11. Hospitaturus tres Angelos Festinavit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitque ei, accelera, tria sata simila commisce, & fac subcinericios panes. Ipse vero ad armentum cucurrit. Genes. 18. 6. Pastores, audita nativitate Salvatoris, ut eum venerarentur, Venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Joseph, & infantem positum in Præsepio. Luc. 2. 16. Zachæus vocatus a Domino, festinans descendit, & excepit illum gaudens. Luc. 19. 6. Deipara, omnium virtutum Magistra, ut visitaret Elisabeth, abiit in montana cum festinatione. Luc. 1. 39. Ipse Unigenitus Dei Filius, qui humiliavit semetipsum pro nobis, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis, Exultavit ut gigas ad currendam viam. Psalm. 18. 7. Quare Apostolus non cognovit hac exhortationem majorem ad expellendam accidiam in Dei servitio, & ut fervore summo fidelium corda accenderentur, videlicet, proponendo Redemptoris exemplum dicens: Per patientiam curramus ad propositum nobis certamen; aspicientes in autorem fidei, & consummatorem JESUM, qui proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione contempta. Hebr. 12. 2. Quare hæc, & similia attentè meditantes, potissimum Parochi, exuent se omni tepore; & in animarum cura erunt sollicitudine non pigri, Spiritu ferventes, Domino servientes. Rom. 12. 11.

DECISIO CXLIII.

ARGUMENTUM.

In præsentī Decisione ostenditur: Quanta sit Comædiarum inhonestarum perniciēs? Quibus motivis sit ab eis abstinendum?

SUMMARIUM.

1. Histriones unde dicti?
2. Histrionum species diversa, & quæ?
3. Comædia illicita quatuor ob causas.
4. Comædia diebus festivis facta causant inundationes, & tempestates.
5. Clerici Comici sunt irregulares.
6. Maleficium triplex.
7. Comædia excitant inhonestos amores.
8. Causant interitum animæ.
9. Comædiis obscænis nihil perniciosius.
10. Comædia auferunt attentionem ad animæ periculū.
11. Comædia fugienda ob tria motiva.

Doctiores in hoc amplissimo Clero, & eruditius calamis scribentes, præmiserunt: Histriones, qui in Scenis comedias, vel tragædias agunt, sic esse dictos vel ab Histrioniis, quas repræsentabant, vel quia apud Tuscos (undè a Romanis histriones sunt acciti) Ister idem significabat, quod Ludio, sive Ludius, ut Tit. Livius scribit lib. 7. post princ. Valer. Maximus lib. 2. cap. 1. & Plutarchus in Problem. Rom. cap. 7. Histrionum autem varias esse species, siquidem alii dicuntur Mimi, alii Pantomimi, alii Archimimi, alii Erhologi, seu Erhopoi, alii Timelici, & alii Chironomi, quorum significationem declarat Budæus in Pandectis in l. Athletas, ff. de his, qui not. infam. & Alexand. ab Alex.